

Operation TRANSYLVANIEN

Glimt fra Chakotens krigsspil 18. - 19. maj 2002

I årets andet krigsspil fra 2. Verdenskrig var oplægget hentet fra kampene i Transylvanien i 1944, hvor rumænske og ungarske enheder kæmpede mod hinanden. De to nationer var arvefjender og begge gjorde krav på Transylvanien som en naturlig del af deres nationer. Rumænerne havde i løbet af efteråret 1944 skiftet side og kæmpede nu russisk side, mens ungarene var på tysk side - helt frem til afslutningen af krigen.

I modsætning til mange af vores andre spil fra perioden havde vi denne gang lejlighed til at arbejde med enheder, der ikke var udrustet med det mest moderne materiel. Begge nationer var fattige og måtte tage til takke med det materiel, deres allierede kunne undvære og/eller var villige til at sælge til dem; ofte for helt uhyrlige priser. Jeg var ikke klar over, at man også under krigen drev handelspolitik mod sine allierede.

Nå, men til selve spillet... Søren Juul - der var dommer - havde udarbejdet et glimrende oplæg og leverede selv langt hovedparten af tropperne. Kaare Myltoft stillede med dele af sit tyske kavaleri, mens jeg bidrog med et reduceret ungarsk infanteriregiment plus det løse.

Beretningen er absolut ikke en kronologisk gennemgang af slaget, men viser nogle glimt fra spillet. Selvom min del af fronten ikke var den mest aktive, så fik jeg ikke selv taget så mange billeder - og de blev ikke alle lige gode. Så jeg håber, at vi også får mulighed for at se, hvad Søren og Peter G. fik taget af billeder.



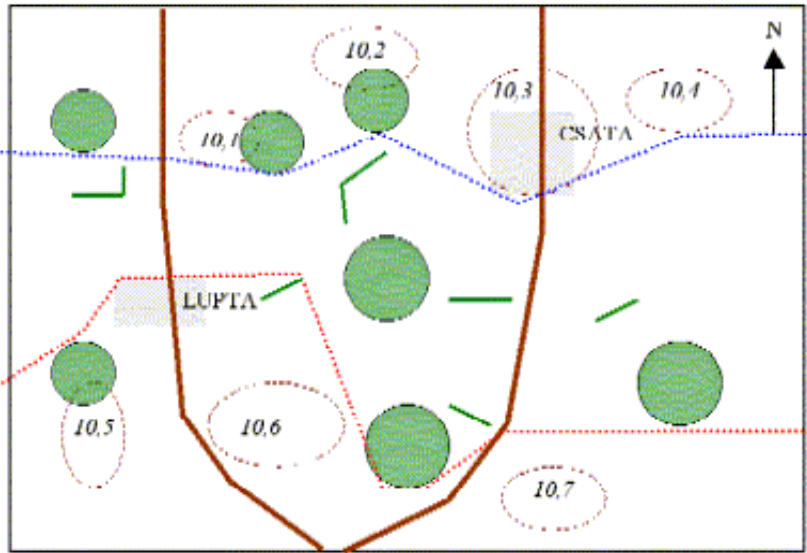
Spillet blev afviklet ved et stort bord - i Kastellets Gamle Varmecentral.

Her ses de fleste af deltagerne ved starten af første træk:

Mik, Jens, Kaare, Morten, Søren, Frederik, Morten T., Michael og Peter K. Herudover deltog Peter G. (som sikkert står et sted til højre for mig - ivrigt optaget af selv at fotografere) samt Johan og Frederik Zilmer.

Under spillet fik vi besøg af Ole Thureholm med familie samt Hans Christian Wolter - godt at mærke interessen fra øvrige medlemmer af Chakoten.

Ungarsk side til venstre; rumænsk side til højre.



Kortskitse: Terrænet er et fiktivt udsnit af området lige nord for floden Aries i Transylvanien. Stednavnene er ligeledes fiktive (*Csata* betyder slag på ungarsk; *Lupta* betyder slag på rumænsk.)

Ungarsk udgangslinie er markeret med blå, rumænsk med rød farve.

Ungarsk opgave: Højdedrag 10,5 og 10,6 skal indtages; det rumænske brohoved må ikke udbygges.

Rumænsk opgave: Vejen mod nord, gennem Csata, skal erobres af hensyn til den videre fremrykning. Ungarske styrke skal kastes tilbage.



En situation fra træk 1 - vi er i centrum af bordet.

Rumænske panserstyrker rykker frem fra venstre mod et tysk ingeniørkompagni.

Umiddelbart efter billedet blev taget, stopper den rumænske fremrykning brat, idet de kampvogne, som er nået frem til trærrækken beskydes af en 8,8 cm luftværnskanon (placeret foran byen nederst til højre) og en tysk panserværnskanon i skoven umiddelbart til højre for de tyske lastvogne.



Den anden del af det rumænske panserfremstød ses her.

Rumænerne var udrustet med en noget speciel blanding af franske, tyske og ombyggede russiske kampvogne og selvkørende kanoner.

Ungarerne var ikke meget bedre stillet - og flere af spillerne talte om, at der nok er basis for et panserkendingskursus.



De foregående situationer set fra oven.

Den store ansamling af grønne papbrikker symboliserer rumænske enheder under fremrykning - rumænske faldskærmstropper!



Rumænsk panserværn i stilling bag et hegn - under beskydning af ungarske morterer.



Endnu et glimt af det rumænske panser - denne gang tysk materiel markeret med de for perioden anvendte røde stjerner på hvid bund.



Rumænske Messerschmidt Me 109 jagerfly angriber tyske og ungarske enheder.

Som et kuriosum kan nævnes, at begge sider faktisk var udrustet med fly af samme type - et situation, der vist ikke forekom mange andre steder under krigen.



Her ses de rumænske faldskærmsjægere.

Og nej, det er ikke - som jeg selv antydede - folk i nattøj, men periodens korrekte lyseblå kampuniform.

Under vattotten står den rumænske kampvogn, som blev ødelagt af den tyske panserværnskanon i træk 1.



Vi er her på ungarske højre fløj, hvor jeg selv kæmpede.

På billedet ses en eskadron husarer og to panservogne af typen Csaba.

Jeg har selv malet figureerne og den lyse panservogn; Søren tegner sig for panservognen med den karakteristiske ungarske sløringsbemaling.



Stadig på samme afsnit af fronten - et ungarsk cyklistkompagni.

Øverst til højre anes en ungarsk 7,5 cm panserværnskanon. Den fik senere i spillet lejlighed til ødelægge en rumænsk kampvognsdeling - og får snart malet en hvid ring om sit løb!

Figureerne er mine egne.



1. Afdeling af 6. Artilleriregiment ses her under angreb fra en rumænsk Me109.

Afdelingen var sikret af en luftværnsmaskingeværdeling, som virkelig fik lov til at arbejde for sit brød. Den gjorde det godt og forhindrede det ene af de to angribende fly i at gennemføre sit forehavende.

Tak til Søren for lånet af luftværnsmaskingeværet - de ydede mine artillerister god støtte!

Flyet er Sørens.

I baggrunden anes dele af Kaares tyske kavaleri.



Endnu et billede fra luftangrebet - ikke stor fotokunst - men jeg synes, at det giver et meget godt indtryk artilleristernes oplevelse.

Spillet sluttede søndag omkring 15.30. Herefter redegjorde begge sider for deres planer og kommenterede udførelsen - både egen og modstanderens. Der var ikke nogen egentlig sejrherre - resultatet var nok nærmest uafgjort; begge parter forsøgte med større eller mindre overbevisning at hævde uafgjort, med en tendens til den ene eller anden side.

Peter Gjørtler opfordrede andre i kredsen til at arrangere et kommende spil - så det ikke altid er Søren eller undertegnede! Og jeg vil ikke tøve med her at bringe opfordringen videre.

Tak til Søren for et godt oplæg samt til mine med- og modspillere for en fair kamp og en hyggelig Pinse 2002.

Per Finsted